

Diumenge vint-i-cinc durant l'any

Lectura del llibre del Profeta Isaïes 55, 6-9

Cercau el Senyor ara que es deixa trobar, invocau-lo ara que és a prop. Que els injusts abandonin els seus camins, i els homes malèfics els seus propòsits; que es convertesquin al Senyor i s'apiadarà d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres i els vostres camins no són els meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt els vostres, tant com la distància del cel a la terra.

Salm responsorial 144

Resposta: El Senyor és a prop dels qui l'invocuen.

. Vos beneiré, Déu meu, cada dia, alabaré per sempre el vostre nom. El Senyor és gran. No us canseu d'alabar-lo, que la seva grandesa no té límits.

. El Senyor és compassiu i benigne, lent per al càstig, gran en l'amor. El Senyor és bo per a tothom, estima entranyablement lo que ell ha creat.

. Són camins de bondat els del Senyor, les seves obres són obres d'amor. El Senyor és a prop dels qui l'invocuen, dels qui l'invocuen amb sinceritat.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis 1, 20c-24.27a

Germans: Tant si surt en vida d'aquesta presó, com si he de morir, sé que Crist serà glorificat en el meu cos, perquè per a mi, viure és Crist, i morir em seria un guany. Però quan pens que, mentre continua la meua vida, puc fer un treball profitós, no sé què he de triar; em trobà pres per aquesta alternativa: d'una banda, el meu desig és de morir ja per estar amb Crist, cosa incomparablement millor; però d'altra banda, pensant en vosaltres, veig més necessari que continuï la meua vida corporal. Ara, a vosaltres, vos deman solament això: que dugueu una vida digna de l'Evangelí de Crist.

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu 20, 1-16a

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles aquesta paràbola: "Amb el Regne del cel passa com amb un propietari que sortí de bon matí a llogar treballadors per a la seva vinya: va fer tractes per un jornal, i els envià a la seva tasca. Sortí altra vegada a mig matí, en trobà d'altres a la plaça sense feina i els digué: Anau també vosaltres a la meua vinya; vos pagaré allò que sigui just. I ells hi van anar. Devers migdia i a mitjan capvespre, tornà a sortir i va fer lo mateix. Una hora abans de la posta del sol, encara en trobà d'altres i els digué: ¿Què feis aquí tot el dia sense treballar? Ells li contesten: Es que ningú ens ha llogat! Els diu: Anau també vosaltres a la meua vinya! L'horabaixa, l'amo de la vinya digué a l'encarregat: Crida els treballadors i paga'ls el jornal. Comença pels qui han vingut més tard, i acaba pels primers. Vingueren, per tant, els qui feia una hora que treballaven, i cobraren el jornal sencer. Quan tocava als primers, es pensaren que cobrarien més, però van cobrar el mateix jornal. En veure això, remugaven i deien al propietari: Aquests darrers han treballat només una hora i els pagues igual que a nosaltres, que hem hagut de suportar tot el pes de la jornada i la calor. Ell va respondre a un d'aquests: Company, ¿quin la t'he fet? ¿No havíem fet tractes per un jornal? Doncs, pren allò que et toca i vés-te'n. A aquest darrer jo li vull donar igual que a tu. ¿Que no puc fer allò que vull a ca meua? ¿Tens enveja perquè jo som generós? Així els darrers passaran a primers, i els primers, a darrers."